

Draakonipuu

SANDER KINGSEPP

Draakonipuu (*Dracaena*) on nime saanud paksu punaka mahla järgi, mida keskajal kergeusklikele ehtsa lohevere pähe müüdi. Vahemere- maades kasutatakse sedasama taime ammustest aegadest lakkide ja värnitsa valmistamiseks. Meie kliimas kasvab draakonipuu ainult toataimena.

Agaaviliste sugukonda kuuluvaid draakonipuid on üle neljakümne liigi, millest enamik kasvab Aafrikas, mõned Lõuna-Aasias ja üks Kesk-Ameerikas. Välimuse järgi jagunevad nad kaheks üsna erinevaks perekonnaks: jämeda tüve ja laiade lehtedega taimi meenutavad puud, mis kasvavad kuivades kõrbe- piirkondades (nende hulka kuulub nt harilik draakonipuu – *D. draco*), ja märksa madalamad põõsakujulised, sileda tüve ja pehmete painduvate lehtedega taimed, mida leidub rohkesti vihmametsades. Toataimedena on populaarne just teine perekond (nt *D. sanderiana*).

Harilik draakonipuu on levinud lähistroopikas, sh Kanaari ja Roheneeme saartel, Madeiral ja Lääne-Marokos. See

liik võib kasvada kuni 12 m kõrguseks, kusjuures tema paksud lehed moodustavad tiheda vihmavarjukujulise ladva. Harilik draakonipuu kasvab küllaltki aeglaselt (meetrikõrguseks keskmiselt 10...15 aastaga), kusjuures nende iga on aastarõngaste puudumise tõttu raske määrata. Kõige vanem seda liiki puu kasvab Tenerife saarel Icod de los Viñoses. Kohalike elanike arvates on 16 m pikkune ja 6 m läbimõõduga *D. draco* vähemalt kolm tuhat aastat, teadlaste

arvates aga ainult 650 aastat vana.

Madagaskarilt pärinev punasetriibuliste lehtedega draakonipuu (*D. marginata*) on pinnase ja kastmise suhtes üsna vähenõudlik. USA kosmoseagentuuri NASA uurimuses soovitatakse kontori- ruumidesse just seda taime, sest see vähendab formaldehüüdi hulka õhus. Teine vähenõudlik liik, lint-draakonipuu (*D. sanderiana*), mida samuti toataimena kasvatatakse, on rahvasuus tuntud ka õnnetoova bambusena. 🍀